

Preklad tejto stránky bol vytvorený strojovým prekladom [Prepojenie]. Strojové preklady môžu obsahovať chyby, ktoré môžu znížovať ich zrozumiteľnosť a presnosť. Ombudsman nenesie žiadnu zodpovednosť za prípadné nezrovnalosti. Ak potrebujete najaktuálnejšie informácie a chcete mať právnu istotu, pozrite si zdrojovú verziu, ktorá sa nachádza na uvedenom odkaze angličtina. Ak potrebujete viac informácií, prečítajte si dokument o našej [jazykovej politike a politike prekladu](#) [Prepojenie].

Rozhodnutia vo veci 163/2006/(GK)MHZ - Nevysvetlenie negatívneho hodnotenia zamestnanca agentúry

Rozhodnutie

Prípad 163/2006/(GK)MHZ - Otvorené dňa 27/01/2006 - Rozhodnutie z dňa 13/12/2006

Úradník Komisie poslal list Európskej environmentálnej agentúre (EEA) o problémoch týkajúcich sa spolupráce Komisie s pracovnou skupinou EEA, za ktorú bola sťažovateľka zodpovedná. Podľa sťažovateľky, ktorá bola následne prepustená, bol list poslaný na žiadosť jej predstaveného a mal slúžiť ako dôkaz proti nej. Sťažovateľka písomne požiadala Komisiu o vysvetlenie. Keďže Komisia neodpovedala, sťažovateľka sa obrátila na ombudsmana.

Komisia potvrdila, že sťažovateľka nedostala odpoveď na svoj list a vyjadrila nad tým poľutovanie. Komisia však dospela k názoru, že by nebolo vhodné, aby vstupovala do diskusie s jednotlivými zamestnancami alebo bývalými zamestnancami EEA týkajúcej sa ich kontaktov s EEA. Komisia preto nemohla odpovedať vo veci žiadosti sťažovateľky o informácie.

Sťažovateľka vo svojich poznámkach uviedla, že očakávala, že dotknutý úradník Komisie dostane písomné upozornenie a že ona dostane kópiu upozornenia.

Ombudsman usúdil, že Komisia poskytla primerané odôvodnenie na to, prečo sťažovateľke neposkytla informácie, ktoré žiadala. To, že Komisia neodpovedala na list sťažovateľky, však bolo nesprávnym úradným postupom. Skutočnosť, že Komisia vyjadrila poľutovanie nad tým, že neodpovedala, nie je jednoznačným ospravedlnením, ktoré by sa dalo odôvodnene očakávať pre uspokojivé vybavenie sťažnosti. Ombudsman preto uviedol kritickú poznámku.

Pokiaľ ide o záležitosť, ktorá bola uvedená v poznámkach sťažovateľky, ombudsman zdôraznil, že disciplinárne sankcie je možné udeliť iba v súlade s príslušnými ustanoveniami služobného poriadku. Ak by ombudsman mal ako súčasť vyšetrovania sťažnosti, ktorá mu bola predložená, prešetriť, či by sa malo v tomto prípade otvoriť disciplinárne konanie, v každom prípade by urobil to, čo by sa dalo nazývať preddisciplinárne konanie, závery ktorého by mohli

prejudikovať, alebo by sa na ne mohlo nahliadať, že prejudikujú výsledok každého ďalšieho disciplinárneho konania. Vzhľadom na to, že by sa poznámka sťažovateľky mohla chápať ako nová sťažnosť, ombudsman preto dospel k záveru, že by sa nemala riešiť v jeho vyšetrowaní.

V Štrasburgu 13. decembra 2006

Vážený pán W.,

Dňa 16. decembra 2005 ste podali sťažnosť na Európsku komisiu. Sťažnosť vznikla z rovnakých skutkových okolností ako sťažnosť, ktorú ste podali proti Európskej environmentálnej agentúre (3933/2005/GK) v ten istý deň. Táto sťažnosť bola vyhlásená za neprípustnú v súlade s článkom 2 ods. 8 štatútu ombudsmana, pretože sa týkala Vášho pracovného vzťahu s EHP a nepodali ste odvolanie podľa článku 90 ods. 2 služobného poriadku.

Dňa 27. januára 2005 som postúpil Vašu sťažnosť proti Komisii predsedovi Komisie.

Dňa 11. apríla 2006 Komisia zaslala stanovisko, ktoré som Vám zaslal spolu s výzvou na vyjadrenie pripomienok.

Dňa 23. júna 2006 som dostal Vaše pripomienky.

Dňa 7. augusta 2006 som Vás informoval, že Vaša sťažnosť bola priradená inému právnomu zástupcovi.

Teraz píšem, aby som vám dal vedieť výsledky vyšetrowaní, ktoré boli vykonané.

SŤAŽNOSŤ

Podľa sťažovateľa sú relevantné skutočnosti zhrnuté takto:

Dňa 16. októbra 2004 začal sťažovateľ pracovať ako dočasný zamestnanec v Európskej environmentálnej agentúre (ďalej len „EHP“), ktorý sa zaoberal morským a pobrežným prostredím. V rámci svojich povinností spolupredsedala pracovnej skupine EEA s názvom European Marine Monitoring and Assessment (European Marine Monitoring and Assessment, ďalej len „EMMA“).

Dňa 15. apríla 2005 bola jej skúšobná lehota predĺžená o ďalších 6 mesiacov.

Dňa 26. augusta 2006 jej vedúci oddelenia D2 (ďalej len „GR pre životné prostredie“) odovzdal kópiu listu generálneho riaditeľstva Európskej komisie pre životné prostredie (ďalej len „GR pre životné prostredie“), ktorý podpísal vedúci oddelenia D2 a ktorý mu bol adresovaný. Tento list, ktorý bol nedatovaný, mal názov " *Predmet: Príspevky EHP vo vzťahu k rozvoju námornej stratégie* ". V tomto liste vedúci oddelenia D2 stručne vyjadril obavy Komisie, pokiaľ ide o príspevok EHP k tematickej stratégii ochrany morského prostredia vypracovanej Komisiou. V liste sa uvádza, že „v dôsledku pomerne nízkeho profilu, ktorý má EEA (zastúpená [sťažovateľom])

k dnešnému dňu, mali iné zainteresované strany podozrenie (...) “. List sa týkal najmä problémov týkajúcich sa spolupráce Komisie s pracovnou skupinou EMMA.

Podľa sťažovateľky bol list vedúceho oddelenia Komisie zaslaný na žiadosť jej vedúceho oddelenia s cieľom predložiť proti nej negatívne dôkazy. Preto 31. augusta 2005 zaslala Komisii list faxom a poštou. Vo svojom liste sa pýtala: i) na základe čoho vedúca oddelenia vyjadrila „*takéto silné negatívne stanovisko*“ o svojej činnosti spolupredsiedníčky pracovnej skupiny EMMA (v tejto súvislosti tiež uviedla, že vedúci oddelenia nebol prítomný na stretnutiach, ktorým spolupredsiedal sťažovateľ); a ii) prečo vedúci oddelenia zaslal príslušnú poznámku svojmu vedúcemu. V tejto súvislosti požiadala o „*písomné vyhlásenie obsahujúce faktické dôvody na zaslanie poznámky*“ (1) . Komisia na jej list neodpovedala.

Dňa 9. septembra 2005 dostala sťažovateľka od svojho nadriadeného (jej nadriadeného) záverečnú hodnotiacu správu o skúšobnej dobe, v ktorej bola jej celková výkonnosť hodnotená negatívne a bolo navrhnuté, aby sa jej zmluva nepokračovala. Správa obsahovala negatívne hodnotenie úlohy sťažovateľa pri spolupredsadaní orgánu EMMA a spomínala uvedený list, ktorý zaslala Komisia („*list (priložený) od príslušného vedúceho oddelenia GR pre životné prostredie, ktorý sa sťažoval na nedostatočnú aktívnu účasť zo strany EHP v EMMA, zdá sa, že podporuje tento názor, hoci kritika je správne zameraná na samotný EEA*“.) Sťažovateľka podpísala hodnotiacu správu 14. septembra 2005, ale nesúhlasila s jej hodnotením a požiadala ju o objasnenie listu vedúceho oddelenia Komisie, ktorý bol uvedený v správe.

Sťažovateľka okrem iného pripojila k svojej sťažnosti ombudsmanovi oznámenie zo 14. septembra 2005, ktoré predstavovalo odpoveď jej nadriadenej na jej žiadosť a ktoré bolo označené ako dôverné.

Následne bol sťažovateľ z EHP zamietnutý.

Dňa 16. decembra 2005 sťažovateľ podal ombudsmanovi dve sťažnosti: jeden proti EHP (3933/2005/GK) a druhý proti Komisii (táto sťažnosť).

Jej sťažnosť proti EEA, ktorá sa týkala jej odvolania z agentúry, bola v súlade s článkom 2 ods. 8 štatútu ombudsmana považovaná za neprípustnú, keďže sa týkala pracovného vzťahu sťažovateľa s EHP a sťažovateľka nepodal odvolanie podľa článku 90 ods. 2 služobného poriadku.

Sťažnosť proti Komisii (t. j. táto výhrada) sa považovala za prípustnú. V tejto sťažnosti sťažovateľka tvrdila, že Komisia neodpovedala na jej list z 31. augusta 2005 a neposkytla jej informácie o skutočnostiach, na základe ktorých úradník Komisie vyjadril záporné stanovisko k svojmu výkonu ako zamestnankyni EHP.

VYŠETROVANIE

Stanovisko Komisie

Stanovisko Komisie možno zhrnúť takto:

Sťažovateľ bol zamestnaný v EHP. Na konci skúšobnej doby jej vymenovanie za dočasnú zamestnankyňu nebolo potvrdené a zdá sa, že v tejto súvislosti podala osobitnú sťažnosť proti EEA (2). Sťažnosť sa týkala listu úradníka Komisie adresovaného priamemu manažérovi sťažovateľa, v ktorom vyjadrili obavy v súvislosti s podporou, ktorú EEA poskytla Komisii pri rozvoji novej stratégie ochrany morí. Dňa 31. augusta 2005 sťažovateľ napísal priamo dotknutému úradníkovi Komisie a požiadal o objasnenie, na základe ktorého táto úradníčka vyjadrila svoje negatívne stanovisko k jej výkonu.

Pokiaľ ide o tvrdenie sťažovateľky týkajúce sa neposkytnutia odpovede, Komisia uznala a vyjadrila poľutovanie nad tým, že sťažovateľka nedostala odpoveď na jej list z 31. augusta 2005. Komisia poukázala na to, že v súlade s vlastným kódexom správania Komisie (3) bol sťažovateľ oprávnený dostať takúto odpoveď. Komisia jej mala zaslať list formálne potvrdzujúci prijatie jej listu z 31. augusta 2005 a informovať ju, že Komisia nezačala s jednotlivcami diskusie o svojich vzťahoch s agentúrami Spoločenstva.

Pokiaľ ide o tvrdenie sťažovateľa týkajúce sa neposkytnutia informácií, Komisia uviedla, že predmetný list vyjadril obavy Komisie týkajúce sa kvality podpory, ktorú EEA poskytla Komisii v konkrétnej oblasti politiky. Komisia sa domnievala, že zaslanie takéhoto listu je vhodným opatrením v kontexte prebiehajúcej spolupráce medzi Komisiou a EHP. Meno sťažovateľky bolo uvedené v tomto liste vzhľadom na to, že v tom čase bola administratívnu referentkou, ktorá sa zaoberala spisom v uvedenej konkrétnej oblasti politiky. Komisia zastávala názor, že diskusia týkajúca sa podpory, ktorú EEA poskytla v súvislosti s dôležitým politickým spisom, bola jednoznačne záležitosťou medzi Komisiou a EEA. Preto by nebolo vhodné, aby Komisia alebo jej útvary začali o nej diskusiu s jednotlivými zamestnancami alebo bývalými zamestnancami EHP. Podľa Komisie by preto nemohla v podstate odpovedať na žiadosť sťažovateľa o informácie.

Pripomienky sťažovateľa

Pripomienky sťažovateľa možno zhrnúť takto:

Po prvé sťažovateľka poukázala na to, že na rozdiel od informácií, ktoré poskytla Komisia vo svojom stanovisku, nepokračuje v samostatnej sťažnosti proti EEA (4).

Po druhé sťažovateľka uviedla, že chápe názor Komisie, že nezačne diskusiu s jednotlivými zamestnancami EHP. Považovala však za znepokojujúce, že úradník Komisie konajúci v tajnej dohode s vedúcim pracovníkom EEA by mohol viesť k prepusteniu zamestnanca EHP, keďže toto prepustenie bolo založené na liste, ktorý dotknutý úradník pripravil na žiadosť uvedeného nadriadeného. Vyjadrila názor, že výsledkom neposkytnutia odpovede na jej žiadosť o informácie, pokiaľ ide o základ, na základe ktorého úradník Komisie vyjadril svoj negatívny názor na jej výkon, bolo, že jej prípad bol „porazený do púčky“.

Po tretie, sťažovateľ poznamenal, že Komisia pripustila, že porušila svoj vlastný kódex dobrého administratívneho správania (5). Uviedla však, že sa cíti úplne ignorovaná Komisiou a že Komisia mala v liste dodržiavať pravidlá, ktoré sama stanovila.

Napokon očakávala, že dotknutému úradníkovi Komisie bude doručené písomné upozornenie, ktoré by malo zostať v jeho osobnom spise, a že jej bude zaslaná kópia varovania. Domnievala sa, že takýto záznam o previnení by v budúcnosti zabránil dotknutému úradníkovi spôsobiť utrpenie iným osobám. Okrem toho zastávala názor, že pri absencii takýchto krokov by sa tento úradník mohol považovať za „úplne imúnneho voči preberaniu plnej zodpovednosti za svoje konanie a dodržiavaniu kódexu správania Komisie“.

ROZHODNUTIE

1 Predbežné poznámky

1.1 Sťažovateľka vo svojich pripomienkach k stanovisku Komisie uviedla, že očakáva, že dotknutému úradníkovi Komisie bude doručené písomné upozornenie, ktoré by malo zostať v jeho osobnom spise, a že jej bude zaslaná kópia varovania.

1.2 ombudsman poukazuje na to, že disciplinárne sankcie možno uložiť len v súlade s príslušnými ustanoveniami služobného poriadku, ktoré obsahujú jasné pravidlá týkajúce sa vedenia disciplinárnych konaní, najmä práva dotknutého úradníka byť vypočutý. Ombudsman sa preto nemôže vyjadriť k tvrdeniu, že takéto sankcie by sa mali uložiť v danom prípade. Okrem toho, ak by ombudsman v rámci svojho vyšetrovania sťažnosti, ktorá mu bola predložená, vyšetroval, či sa má v danej veci začať disciplinárne konanie, v skutočnosti by vykonal to, čo by sa mohlo nazývať preddisciplinárnym konaním, ktorého závery by mohli prejudikovať výsledok akéhokoľvek následného disciplinárneho konania alebo by ho mohli prejudikovať.

1.3 Vzhľadom na to, že pripomienku sťažovateľa možno chápať ako nové tvrdenie, ombudsman sa domnieva, že sa ním nemôže zaoberať v rámci vyšetrovania.

1.4 V pripomienkach sťažovateľky k stanovisku Komisie sa takisto vyjadril názor, že jej prepustenie z Európskej environmentálnej agentúry (EEA) bolo spôsobené úradníkom Komisie „konajúcim v tajnej dohode“ s jej nadriadeným v EEA. Ombudsmanka sa domnieva, že otázky týkajúce sa dôvodov neobnovenia zmluvy sťažovateľky sa týkajú jej pracovného vzťahu s EHP. Ombudsmanka pripomína, že sťažovateľa už informoval (v odpovedi na jej sťažnosť 3933/2005/GK), že v súlade s článkom 2 ods. 8 štatútu ombudsmana sa touto záležitosťou nemôže zaoberať, keďže sťažovateľ nevyužil možnosť odvolať sa podľa článku 90 ods. 2 služobného poriadku.

2 Neodpovedanie na list sťažovateľa

2.1 Sťažovateľka tvrdila, že Komisia neodpovedala na jej list z 31. augusta 2005.

2.2 Komisia vo svojom stanovisku pripustila, že neodpovedala na list sťažovateľa v rozpore s kódexom dobrého administratívneho správania Komisie (6), a vyjadrila poľutovanie nad týmto neúspechom.

2.3 Ombudsman pripomína, že podľa vlastného kódexu dobrého administratívneho správania Komisie sa odpoveď na list adresovaný Komisii zašle do 15 pracovných dní odo dňa doručenia listu príslušným útvarom Komisie. Ak odpoveď nie je možné zaslať v uvedenej lehote, zašle sa

odpoveď, v ktorej sa uvedie dátum, do ktorého môže adresát očakávať zaslanie odpovede.

2.4 Ombudsman poznamenáva, že v tomto prípade Komisia uznala a vyjadrila poľutovanie nad tým, že neodpovedala na list sťažovateľa. Ombudsman sa však nedomnieva, že vyjadrenie ľútosti predstavuje jednoznačné ospravedlnenie, od ktorého by sa dalo odôvodnene očakávať, že uspokojí sťažovateľa. Ombudsman preto považuje za potrebné konštatovať, že skutočnosť, že Komisia neuznala list sťažovateľa z 31. augusta 2005 alebo naň neodpovedala, bola prípadom nesprávneho úradného postupu a kritická poznámka bude uvedená nižšie.

3 O údajnom neposkytnutí informácií

3.1 Sťažovateľka tvrdila, že Komisia jej neposkytla informácie o skutočnostiach, na základe ktorých úradník Komisie vyjadril záporné stanovisko k výkonu zamestnanca EHP.

3.2 Komisia stručne uviedla, že predmetný list bol zaslaný v rámci diskusie medzi Komisiou a EEA týkajúcej sa podpory, ktorú EEA poskytla v súvislosti s dôležitým politickým spisom. To bola jednoznačne záležitosť len medzi Komisiou a EHP a nebolo by vhodné, aby Komisia alebo jej útvary začali diskusiu o tejto otázke s jednotlivými zamestnancami alebo bývalými zamestnancami EHP. Z tohto dôvodu Komisia nemohla sťažovateľovi poskytnúť informácie, o ktoré požiadala.

3.3. Ombudsmanka sa domnieva, že odôvodnenie Komisie, prečo neposkytla sťažovateľovi informácie, o ktoré požiadala, sa zdá byť primerané. Ombudsmanka tiež poznamenáva, že sťažovateľka vo svojich pripomienkach zjavne akceptovala názor Komisie.

Ombudsman preto nepovažuje za potrebné žiadne ďalšie vyšetrovanie, pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa neposkytnutia informácií.

4 Záver

Ombudsman na základe svojho vyšetrovania v tomto prípade uvádza túto kritickú poznámku:

Podľa vlastného kódexu dobrého administratívneho správania Komisie sa odpoveď na list adresovaný Komisii zašle do 15 pracovných dní odo dňa doručenia listu príslušným útvarom Komisie. Ak odpoveď nie je možné zaslať v uvedenej lehote, zašle sa odpoveď, v ktorej sa uvedie dátum, do ktorého môže adresát očakávať zaslanie odpovede. V tomto prípade Komisia uznala a vyjadrila poľutovanie nad tým, že neodpovedala na list sťažovateľa. Ombudsman sa však nedomnieva, že vyjadrenie ľútosti predstavuje jednoznačné ospravedlnenie, od ktorého by sa dalo odôvodnene očakávať, že uspokojí sťažovateľa. Ombudsman preto konštatuje, že skutočnosť, že Komisia neuznala alebo neodpovedala na list sťažovateľa z 31. augusta 2005, bola prípadom nesprávneho úradného postupu.

Vzhľadom na to, že tento aspekt veci sa týka konania týkajúceho sa konkrétnych udalostí v minulosti, nie je vhodné pokračovať v zmierlivom riešení tejto záležitosti. Ombudsman preto prípad uzatvára.

O tomto rozhodnutí bude informovaný predseda Komisie.

Vaša úprimná,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) Ombudsmanka poznamenáva, že sťažovateľka vo svojom liste odkazovala na dokument, ktorý Komisia zaslala EEA, ako „oznámenie“, zatiaľ čo vo svojom formulári sťažnosti použila výraz „list“. Ombudsman preto použije pojem „list“ v celom svojom rozhodnutí, keď odkazuje na príslušný dokument Komisie.

(2) Ombudsman vychádza z toho, že Komisia v tomto prípade odkazuje na sťažnosť 3933/2005/GK, ktorá bola vyhlásená za neprípustnú v súlade s článkom 2 ods. 8 štatútu ombudsmana, keďže sťažnosť sa týkala pracovného vzťahu s EHP a sťažovateľ nepodal odvolanie podľa článku 90 ods. 2 služobného poriadku.

(3) Ombudsman chápe, že Komisia odkazovala na svoj kódex dobrej správnej praxe.

(4) Ombudsmanka poznamenáva, že sťažovateľka nepodala novú sťažnosť na EEA po tom, ako ombudsmanka zamietla jej sťažnosť 3933/2005/GK ako neprípustnú.

(5) Kódex dobrej správnej praxe Komisie, ktorý je k dispozícii na webovom sídle Komisie (http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/code/index_en.htm [Prepojenie]).

(6) Kódex dobrej správnej praxe Komisie, ktorý je k dispozícii na webovom sídle Komisie (http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/code/index_en.htm [Prepojenie]).